

Cele mai frumoase

75

de POVEȘTI
DE CRĂCIUN

Editura Arlequin

București

2025

O scrisoare de la Moș Crăciun <i>de Mark Twain pentru fiica sa, Susie (traducere și adaptare)</i>	7
Poveste de Crăciun <i>de Charles Dickens (traducere și adaptare - povestire)</i>	10
Iarna <i>de Barbu Ștefănescu Delavrancea</i>	13
Ce a văzut Luna <i>(poveste inspirată din Hans Christian Andersen – adaptare pentru copii)</i>	14
Moș Crăciun a fost răpit <i>după Lyman Frank Baum (traducere și adaptare)</i>	18
Fetița cu chibrituri <i>de Hans Christian Andersen (traducere și adaptare)</i>	21
Bunicul și nepotul <i>de Frații Grimm (traducere și adaptare)</i>	23
Omul de zăpadă <i>de Hans Christian Andersen (traducere și adaptare)</i>	24
Spiridușii <i>de Frații Grimm (traducere și adaptare)</i>	26
Crăciunul <i>de Carlo Collodi (traducere și adaptare)</i>	28
În Ajunul Crăciunului <i>de Alexandru Vlahuță</i>	35
Un Crăciun <i>(după Alexandru Vlahuță – adaptare pentru copii)</i>	37
Sorcova <i>de Barbu Ștefănescu Delavrancea</i>	38
Nicușor <i>de Ioan Alexandru Brătescu-Voinești</i>	43
Scrisoare lui Moș Crăciun <i>de Elena Farago</i>	49
Moș Ajun <i>de Ștefan Octavian Iosif</i>	50
Moș Crăciun <i>de Octavian Goga</i>	51
În seara de Crăciun <i>de George Coșbuc</i>	52

Nașterea Mântuitorului

de Ion Creangă.....	53
Iarna	
de George Coșbuc.....	54
Crăciunul copiilor	
de Octavian Goga.....	55
Pomul Crăciunului	
de George Coșbuc.....	56
Moș Crăciun cu plete dalbe	
(colind popular).....	57
Astăzi s-a născut Hristos	
(colind popular).....	58
Trei păstori se întâlniră	
(colind popular).....	59
Ia sculați, voi, gazde mari	
(colind popular).....	60
O, ce veste minunată	
(colind popular).....	61
Din an în an	
(colind popular).....	62
Steaua sus răsare	
(colind popular).....	63
Aseară pe înserate	
(colind popular).....	64
Trei crai de la Răsărit	
(colind popular).....	65
Cântec de Crăciun	
(colind popular).....	66
O, brad frumos	
(colind popular).....	67
Colindă	
de Octavian Goga.....	68
Noapte de iarnă	
de Octavian Goga.....	69
La gura sobei	
de Vasile Alecsandri.....	70
Colinde, colinde	
de Mihai Eminescu.....	71

de George Coșbuc.....	72
Cel mai frumos cadou	
(poveste populară repovestită pentru copii).....	73
Povestea unui fulg de nea	
(poveste populară repovestită pentru copii).....	75
Povestea lui Moș Crăciun și a Crăciuniței	
(poveste populară repovestită pentru copii).....	78
Legenda bradului de Crăciun	
(poveste populară repovestită pentru copii).....	80
Legenda florii Crăciunului	
(poveste populară repovestită pentru copii).....	82
Legenda celor două surori și a lui Moș Crăciun	
(poveste populară repovestită pentru copii).....	84
Legenda Stelei de Crăciun	
(poveste populară repovestită pentru copii).....	86
Legenda Crăciunului	
(poveste populară repovestită pentru copii).....	88
Legenda colindelor	
(poveste populară repovestită pentru copii).....	90
Legenda focului din Ajun	
(poveste populară repovestită pentru copii).....	92
Legenda lui Moș Ajun	
(poveste populară repovestită pentru copii).....	94
Legenda lui Moș Crăciun	
(poveste populară repovestită pentru copii).....	96
Legenda Crăciunului și a Soarelui	
(poveste populară repovestită pentru copii).....	98
Legenda meșterului Crăciun	
(poveste populară repovestită pentru copii).....	100
Legenda păstorului Crăciun	
(poveste populară repovestită pentru copii).....	102
Legenda inului	
(poveste populară repovestită pentru copii).....	104
Legenda iernii și a anotimpurilor	
(poveste populară repovestită pentru copii).....	106
Legenda anotimpurilor	
(poveste populară repovestită pentru copii).....	108

Legenda Gerului (poveste populară repovestită pentru copii).....	110
Legenda Crivățului (poveste populară repovestită pentru copii).....	112
Legenda Viscolului (poveste populară repovestită pentru copii).....	114
Legenda Zăpezii (poveste populară repovestită pentru copii).....	116
Legenda Ninsorii (poveste populară repovestită pentru copii).....	118
Legenda Gheții și a Iernii (poveste populară repovestită pentru copii).....	120
Legenda Vântului (poveste populară repovestită pentru copii).....	122
Legenda Crăciuniței (poveste populară repovestită pentru copii).....	124
Legenda bradului (poveste populară repovestită pentru copii).....	126
Povestea bradului și a păsărelelor din iarnă (poveste populară repovestită pentru copii).....	128
Legenda stelei de la fereastră (poveste populară repovestită pentru copii).....	131
Legenda primului dar de Crăciun (poveste populară repovestită pentru copii).....	133
Legenda Nașterii lui Iisus (poveste populară repovestită pentru copii).....	135
Povestea primului colind (poveste populară repovestită pentru copii).....	137
Povestea vâscului (poveste populară repovestită pentru copii).....	139
Povestea celor trei brăduți (poveste populară repovestită pentru copii).....	141
Povestea globulețelor (poveste populară repovestită pentru copii).....	143
Povestea Omului de Zăpadă (poveste populară repovestită pentru copii).....	145
De ce cad fulgii de nea (poveste populară repovestită pentru copii).....	147

O scrisoare de la Moș Crăciun

de Mark Twain pentru fiica sa, Susie
(traducere și adaptare)

Palatul Sfântului Nicolae
De pe Lună
În dimineața de Crăciun

DRAGA MEA SUSIE CLEMENS,

Am primit și am citit toate scrisorile pe care tu și surioara ta mi le-ați trimis, prin mâna mamei și a doicilor voastre; le-am citit și pe acelea pe care mi le-ați scris voi singure — pentru că, deși nu ați folosit litere din alfabetul oamenilor mari, ați folosit semnele pe care le folosesc toți copiii de pe pământ și din stelele clipitoare; iar cum toți supușii mei de pe Lună sunt copii și nu folosesc altfel de semne, îți poți imagina că pot citi fără nicio dificultate toate zgârieturile voastre jucăușe și fantastice.

Dar am avut ceva necaz cu scrisorile dictate de voi prin mama sau doici, pentru că sunt un străin și nu mă descurc prea bine cu scrisul englezesc.

Vei observa că nu am greșit deloc lucrurile pe care tu și bebelușa le-ați cerut în propriile voastre scrisori — am coborât pe hornul vostru la miezul nopții, când dormeați, și le-am adus eu însumi — și v-am sărutat pe amândouă, pentru că sunteți copii buni, bine crescuți, cu maniere frumoase și printre cei mai ascultători micuți pe care i-am întâlnit.

Însă în scrisoarea dictată nu am reușit să descifrez câteva cuvinte, iar una sau două dorințe nu le-am putut împlini fiindcă ni s-au terminat stocurile. Ultimul set de mobilier de bucătărie pentru păpuși a fost trimis de curând unei fete foarte sărace de pe Steaua Polară, sus de tot, în ținuturile reci de deasupra Carului Mare. Mama îți poate arăta acea stea, iar tu vei spune: „Fulgușor de Nea” (căci acesta este numele ei), „mă bucur că ai primit tu acel mobilier; ai mai mare nevoie de el decât mine.”

Adică trebuie să-i scrii asta, cu mânuța ta, iar Fulgușor de Nea îți va trimite un răspuns. Dacă doar ai vorbi, ea nu te-ar auzi. Scrisoarea ta trebuie să fie ușoară și subțire, pentru că drumul este lung, iar taxele poștale sunt foarte mari.

În scrisoarea mamei tale era un cuvânt sau două de care nu am fost sigur. Am înțeles că ar fi vorba despre „o ladă plină cu haine pentru păpuși”. Așa este? Voi trece pe la ușa bucătăriei pe la ora nouă dimineața să întreb. Dar nu trebuie să văd pe nimeni și nu trebuie să vorbesc cu nimeni în afară de tine.

Când va suna soneria de la bucătărie, George trebuie legat la ochi și trimis să deschidă ușa. Apoi trebuie să se întoarcă în sufragerie sau camera cu veselă și să o ia și pe bucătăreasă cu el. Tu trebuie să-i spui lui George să meargă pe vârfuri și să nu vorbească — altfel va păți ceva într-o zi. Apoi trebuie să mergi în camera copiilor, să te urci pe un scăunel sau pe patul doicii și să îți lipești urechea de tubul vorbitor care duce în bucătărie. Când o să fluier prin tub, trebuie să spui: „Bine ai venit, Moș Crăciun!”

Apoi te voi întreba dacă ai cerut într-adevăr o ladă. Dacă spui că da, te voi întreba ce culoare să fie. Mama te va ajuta să alegi o culoare frumoasă, iar apoi va trebui să-mi spui, în cel mai mic detaliu, fiecare lucru pe care vrei să-l conțină lada.

Când voi spune: „La revedere și Crăciun fericit, micuța mea Susie Clemens!”, tu trebuie să spui: „La revedere, bunule Moș Crăciun, îți mulțumesc foarte mult și te rog spune-i micuței Fulgușor de Nea că mă voi uita la steaua ei în seara aceasta, iar ea trebuie să se uite în jos spre mine — eu voi fi

chiar în fereastra de la vest; și în fiecare seară senină mă voi uita la steaua ei și voi spune: «Știu pe cineva acolo sus și îmi place de ea.»”

Apoi trebuie să cobori în bibliotecă și să-l rogi pe George să închidă toate ușile care dau în hol, iar toată lumea trebuie să stea liniștită o vreme.

Eu voi merge până pe Lună după acele lucruri și, în câteva minute, voi coborî pe hornul șemineului din hol — dacă vrei o ladă — pentru că nu aș putea coborî o ladă pe hornul camerei copiilor, știi bine!

Oamenii pot vorbi până când aud pașii mei în hol. Atunci le vei spune să stea liniștiți puțin până mă întorc pe horn înapoi. S-ar putea să nu-mi auzi deloc pașii — așa că, din când în când, poți să tragi cu ochiul prin ușile sufrageriei și, până la urmă, vei vedea acel lucru pe care îl dorești, chiar sub pianul din salon — căci acolo îl voi lăsa.

Dacă las zăpadă în hol, îi vei spune lui George să o șteargă în șemineu, pentru că eu nu am timp pentru astfel de treburi. George trebuie să folosească un ștergar, nu o mătură — altfel va păți ceva într-o zi. Trebuie să ai grijă de George și să nu-l lași să se expună la pericole.

Dacă cizma mea va lăsa o urmă pe marmură, George să nu o curețe cu piatra ponce. Lăsați-o acolo mereu, ca amintire a vizitei mele; iar ori de câte ori te vei uita la ea sau o vei arăta cuiva, trebuie să îți amintească să fii o fetiță cuminte.

Iar când vei fi obraznică, iar cineva îți va arăta semnul lăsat de cizma bunului Moș Crăciun, ce vei spune, micuța mea?

La revedere pentru câteva minute, până cobor în lume și sun la soneria bucătăriei.

**Al tău iubitor,
MOȘ CRĂCIUN,**
pe care unii îl numesc „Omul din Lună”.

de Charles Dickens (traducere și adaptare - povestire)

Într-o Londră cuprinsă de frigul tăios al iernii, unde străzile fumurii erau luminate de felinare timide, trăia Ebenezer Scrooge, un om cunoscut de toată lumea pentru zgârcenia și răceala lui. Avea o firmă de contabilitate, într-o clădire veche, cu geamuri aburite și încăperi întunecate. Pentru Scrooge, zilele treceau una după alta fără bucurie, fără căldură, fără prieteni. Doar banii îl interesau.

Era ajunul Crăciunului, dar în biroul său nu se simțea nicio urmă de sărbătoare. Bob Cratchit, angajatul său credincios, stătea înghesuit într-un colț, încercând să își încălzească mâinile la un foc mic, pentru că Scrooge nu voia să cheltuiască bani pe cărbuni. Tot totuși, Bob lucra cu răbdare și cu o blândețe care îi venea din suflet.

În timp ce Scrooge verifica niște registre, ușa se deschise și în birou intră Fred, nepotul lui. Tânărul, plin de viață și optimism, îl salută vesel pe unchiul său, dorindu-i un Crăciun fericit. Dar Scrooge îi răspunse cu binecunoscuta lui reacție: „Tâmpenii!” Fred nu se lăsă descurajat și îl invită la masa de Crăciun, însă unchiul îl respinse cu o asprime care îi era deja obișnuință.

După plecarea nepotului, doi domni înstăriți intrară la Scrooge pentru a cere donații pentru săraci. Scrooge îi respinse fără milă, sugerând că cine nu are bani poate foarte bine să meargă la azil sau la închisoare. Indiferența lui nu cunoștea limite.

Spre seară, după ce îl lăsă pe Bob Cratchit să plece acasă, Scrooge se întoarse singur în casa lui rece și pustie. Acolo, în liniștea apăsătoare, se întâmplă ceva straniu: pe clanța ușii, pentru o clipă, apăru chipul mortului său asociat, Jacob Marley. Tulburat, Scrooge încercă să își revină, dar, odată ajuns în camera lui, sunete de lanțuri și pași răsunară prin casă.

În fața lui apăru fantoma lui Marley, cu fața palidă și lanțuri grele ce îi atârnavă de corp. Marley îi mărturisi, cu voce sugrumată, că lanțurile erau făurite chiar din faptele sale de egoism și lăcomie. Îl avertiză că și Scrooge poartă astfel de lanțuri, chiar dacă nu le vede încă. Dar îi oferă o ultimă

șansă: trei spirite aveau să îl viziteze în noaptea aceea. Doar așa își putea salva sufletul.

Când fantoma dispăru, Scrooge abia își recăpătă suflul. Nu trecu mult și camera se umplu de o lumină strălucitoare. Primul spirit, Fantoma Crăciunului Trecut, îl însoți într-o călătorie prin propriile lui amintiri. Scrooge se văzu copil, singur într-o școală rece, în vreme ce alți copii plecaseră acasă. Apoi o revăzu pe sora lui iubită, Fan, venind să îl ia acasă, zâmbind larg.

Spiritul îl purtă prin tinerețea lui, când era ucenic la domnul Fezziwig. Acesta organiza petreceri pline de veselie de Crăciun, iar tânărul Scrooge dansa și râdea cu toată lumea, fără urmă de zgârcenie în inimă. Apoi îl duse la momentul despărțirii de Belle, logodnica lui. Ea îl eliberase din promisiunea lor, realizând că iubirea lui pentru bani devenise mai puternică decât iubirea pentru ea. Scrooge privea scena cu ochii umezi și sufletul sfâșiat.

Lumina spiritului se stinse treptat, iar în locul ei se făcu o strălucire caldă, ca un foc binefăcător. Apăru Fantoma Crăciunului Present, un spirit voios, îmbelșugat și plin de bunătate. Scrooge fu purtat prin oraș, printre oameni care, deși trăiau modest, se bucurau cu adevărat de sărbătoare. În casa lui Bob Cratchit, Scrooge văzu o familie unită, modestă, dar fericită. Micuțul Tim, firav și bolnav, își exprima recunoștința pentru orice lucru mărunț. „Dumnezeu să ne binecuvânteze pe toți!” rosti el cu un zâmbet blând, iar aceste cuvinte îl răscoliră pe Scrooge.

Spiritul îl conduse apoi la masa lui Fred, unde toți oaspeții se distrau de minune. Râdeau, glumeau, cântau, și, deși îl ironizau ușor pe Scrooge, o făceau cu un ton cald, aproape plin de compasiune. Scrooge simțea pentru prima dată în ani o dorință sinceră de a aparține unui astfel de cerc de oameni.

Spiritul își pierdea însă puterile; timpul lui trecuse. În locul lui răsări Fantoma Crăciunului Viitor, o prezență învăluită în negru, înspăimântătoare și tăcută. Scrooge, tremurând, fu purtat prin imagini reci și întunecate. Văzu oameni vorbind despre moartea cuiva cu dispreț, fără pic de părere de rău. Văzu obiecte furate din casa aceluia om vândute pe ascuns. Observă indiferența tuturor și se întrebă cu teamă cine fusese acel om.

Spiritul îl duse apoi în casa Cratchitilor, unde familia plângea pierderea micuțului Tim. Bob Cratchit încerca să-și mângâie soția și copiii, deși

lacrimile îi curgeau pe ascuns. Scrooge simți o durere adâncă, mult mai puternică decât orice simțise până atunci.

La final, spiritul îl conduse în cimitir și îi arătă o piatră funerară neîngrijită. Cu mâna tremurândă, Scrooge citi numele de pe mormânt: **EBENEZER SCROOGE**. Înfricoșat, ceru o a doua șansă, promițând cu disperare că se va schimba.

Brusc, se trezi în patul lui, într-o dimineață strălucitoare de Crăciun. Era în viață! Cu o energie pe care nu o mai avusese niciodată, Scrooge începu să râdă, să cânte și să dăruiască. Trimise un curcan uriaș familiei Cratchit, apoi se prezentă la ușa nepotului său, unde fu primit cu brațele deschise.

A doua zi, la birou, Scrooge îl surprinse pe Bob cu o mărire de salariu și cu promisiunea că va avea grijă de familia lui și, mai ales, de micul Tim. Și, în anii care au urmat, Scrooge se ținu de cuvânt: deveni un om generos, un prieten bun, un unchi iubitor și un binefăcător al tuturor celor nevoiași.

Iar despre Crăciun, se spunea că nimeni nu a înțeles vreodată spiritul său mai bine decât Ebenezer Scrooge.

de Barbu Ștefănescu Delavrancea

E iarnă!

A dat Dumnezeu zăpadă cu nemiluita și cade, cade puzderie, mărunță și deasă, ca făina la cernut, vânturată de un crivăț care te orbește. Muscelele dorm sub zăpada de trei palme. Pădurile, în depărtare, cu tulpini fumurii ciucurate de ninsoare, par cercelate cu flori de zarzări și de corcoduși. Un vuiet surd se încovoiaie pe după dealuri și se pierde în văi adânci. Cerul e ca leșia. Cârduri de corbi, prigidiți de vânt, croncăne căutând spre păduri. Viscolul se întetește. Vârteje trec dintr-un colnic în altul. Și amurgul serii se întinde ca un zăbranic sur.

Râul Doamnei, umflat, curge repede, cu un văjâit mânios, înecat în glasul vântului. El izbește sloiuri mari de gheață și butuci groși de meterezele podului.

Arar se vede pui de om trecând prin sat. Pârția e acoperită. Abia se zăresc poteci ca de lățimea unei lopeți. Cea mai îngrijită potecă leagă ulițele satului de școală.

Noaptea cade tihnită. Lumini gălbui de văpăiță joacă prin geamurile câtorva case. Vremea rea a amorțit satul zgomotos.

